

Katja en ik

Getruct

TEKST ESTER VAN DEN BERG FOTOGRAFIE WOUTER KEURIS

Katja is zo'n dame die altijd wel iets meemaakt. Ze deelt haar belevenissen met Ester; daar zijn ze tenslotte vriendinnen voor. In LOS kun je meegenieten.

"Cheers!" Mijn vriendin Katja en ik tikken ons bierglas tegen elkaar. Het is niet ons eerste drankje aan de bar van De WW. We hebben vanavond een voorwaarde verbonden aan ons drankgelag: elk rondje moet worden ingeluid met een relevante proost. Barman Jasper ziet grinnikend hoe we proosten op een afgevalven kilo, een zowaar op tijd betaalde parkeerboete en dat eindelijk afgelegde bezoekje aan een oude tante.

Als het tijd is voor het volgende rondje, schuift er een man op de kruk naast Katja. Hij neemt ons grijnzend in zich op. "Ladies, is het hier nog een beetje gezellig?" Hij hangt half over mijn vriendin heen en we kunnen duidelijk ruiken dat hij al een paar glaasjes op heeft. Kat rolt met haar ogen, recht haar rug en duwt hem daarmee weer richting zijn eigen kruk. "Tot nu toe wel", geeft ze een hint dat we de aanwezigheid van 'onze nieuwe vriend' niet op prijs stellen. De man laat zich niet snel uit het veld slaan. "Een biertje graag. En doe deze lieflijke dames ook wat te drinken van me." Jasper kijkt ons vragend aan. "Nee dank je, we hebben nog", antwoorden wij in koor.

Jasper tapt een vaasje bier. "Oh, ehm, kun je er nog een fluitje van maken?", knikt de man naar het glas. Jasper lacht vriendelijk en wil dan het vaasje weghalen. "Wacht even", zegt mijn Katja ineens quasi geïnteresseerd. "Heb je een theedoek?" Ik kijk haar vragend aan, zij knipoogt naar mij. Jasper geeft een theedoek aan. Kat spreidt de doek over het vaasje, sluit haar ogen en draait beurtelings haar handen met gespreide vingers over het glas heen. "Simsalabim!", roept ze terwijl ze de theedoek weer weghaalt. "Nog steeds een vaasje, mijn trucje werkt niet... net als jouw versiertrucjes." Ze draait zich lachend mijn kant weer op. Jasper ruilt het glas om.

"Omdat ik dit jaar 8 word, proost!" We gaan onverstoort verder. De man wankelt van zijn kruk en bekijkt Kat uitgebreid van top tot teen. "Ja ja, 8. En met welk trucje doe je dat dan wel niet? Verjongingscrème? Facelift?", probeert hij zich weer in ons gesprek te mengen. Hij heeft de hint kennelijk nog steeds niet begrepen. Met een zucht zet mijn vriendin haar glas op de bar. "Púre wetenschap", zegt ze zonder blikken of blozen. "Tijdrekening gebaseerd op de maatstaven van de astronomie. Je weet wel, de Gregoriaanse kalender." De man knippert een paar keer met z'n glazige ogen. "Huh? Wat?" Kat kijkt hem triomfantelijk aan: "Ik ben jarig op 29 februari. Oh ja, en jij bent niet uitgenodigd."

